

×

Nicky Goossens

“Mijn grootste voldoening:
tranen in de ogen van mijn klanten
die hun droomhuis betreden.”

E HEEFT EEN HEEL EIGEN STIJL VAN WERKEN. NICKY GAAT RECHTSTREEKS BIJ KLANTEN AAN HUIS, GEWAPEND MET EEN KOFFERTJE VOL STALEN EN KLEURTJES.

Nicky Goossens neemt de klanten vervolgens mee naar de winkel om meubels en accessoires uit te kiezen en verbant de bewoners dan even uit hun eigen woning tot die klaar is om bewonderd te worden. "Het shockeffect, daar geniet ik elke keer weer van. De kamers zijn dan ook helemaal af als de mensen binnen komen. Alle spullen die we samen hebben uitgekozen hebben een plekje gekregen, er speelt een muzikje, er branden kaarsen. Het gezicht van de mensen als ze rond staan te kijken, onbetaalbaar gewoon. Elke keer opnieuw geeft dat gevoel me vleugels." Gevoel, het is een woord dat vaak over Nicky's lippen rolt. Ze is dan ook een vrouw met veel nood aan vriendschap en tederheid.

“De dierbare mensen in mijn leven, die koester ik. Maar, er zijn ook voorwerpen die bij mij warme gevoelens kunnen oproepen. De kristallen luchter van mijn overleden grootmoeder bijvoorbeeld. Bij het vernieuwen van de woonkamer had ik de luchter even ergens neergezet en die was twee keer omgevalen waarbij een paar belletjes gebroken waren. Ik was daar echt heel erg van onder de indruk geweest. Ik hoef maar naar die luchter te kijken en ik voel alweer

T

Nickij's favorieten

L'honnard Bizarre in Sint Martens-Latem. De patron staat er zelf achter het fornuis, het ontbaal is persoonlijk en vriendelijk. Ik heb de eer en het genoegen gehad om er de inrichting voor mijn rekening te mogen nemen.

de bescherming die ik bij mijn grootmoeder altijd voelde. Ik hoop dat ik die lichter ooit door kan geven aan mijn dochter en zij dan weer aan haar dochter.” Ook Nicky’s moedergevoelens zijn heel intens. “Ik ben heel trots op mijn dochter en soms kan ik wel eens jaloers zitten kijken naar thuiswerkende moeders die heel veel tijd aan hun kinderen kunnen spenderen. Natuurlijk prijs ik me aan de andere kant gelukkig dat ik zo’n mooi beroep kan uitoefenen en

T

Nicky's favorieten

2 x per jaar ga ik naar de beurs in Parijs. Ik overnacht er, flaneer graag een paar uurtjes door de winkelstraten van Saint Honoré en sluit de avond af in restaurant Costes waar alles zwart is en alleen de kaarsen branden, super gezellig en bovendien heel romantisch.

T

Nicky's favorieten

In de zomer vind ik het zalig aperitieveen op het Lichttorenstrand in Knokke. Rond zeven uur 's avonds is de drukte van de dag weg, zit ik met mijn voetjes in het zand te genieten, met of zonder zonsondergang. Bijzonder sympathieke uitbaters ook.

dat ik werk en gezin perfect weet te combineren. Trouwens, het is de enige vorm van jaloezie die ik ken. Ik ken anders geen afgunst naar andere mensen toe en ik kan zelfs heel kwaad worden als ik jaloezie voel bij anderen. Ik kan me echt niet voorstellen dat ik anderen ooit iets zou misgunnen.” Soms, tussen alle drukte door, vindt Nicky wel eens een rustmoment. Dan gaat ze op haar plekje bij de loungebar zitten in een gecapitonneerd zeteltje, kop-

telefoon op het hoofd terwijl een rustgevend muzikje speelt, een kaarsje brandt, een goed glas wijn bij de hand, voetjes op de poef en... laat de wereld maar draaien.

“Heel veel van die momenten heb ik niet. Bewust niet, eigenlijk. Ik ben iemand die niet lang stil kan zitten. Zelfs als ik met vakantie ben, zoek ik altijd nog iets wat ik kan doen. Als kind had ik dat al. Overall

waar ik binnen kwam, kriebelden mijn handen om alles te herschikken. Vreemd. Ik vroeg mijn moeder zelfs of ik mijn eigen kamer mocht inrichten. Op zich was dat geen probleem, alleen mijn kleurenkeuze zorgde wel voor wat ophef. Zwart plafond, zwart tapijt en paarse muren. Uiteindelijk heeft mijn moeder me mijn gang laten gaan en me mijn eigen stekje gegund. Het waren mijn eerste stapjes in de interieurwereld.”

×

